

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Záznam telefonického hovoru jako důkaz v občanskoprávním řízení

Nález Ústavního soudu, který dnes chci čtenářům představit, se týká použitelnosti záznamu telefonického hovoru v řízení před soudem.

Stěžovatelka - obchodní korporace Synergent, s. r. o. - se v řízení před okresním soudem po žalované - obchodní korporaci GRIMAX, s. r. o. - domáhala zaplacení částky 6 038 Kč s příslušenstvím. Tato částka měla představovat sjednanou cenu ze smlouvy, jejímž předmětem měl být zápis prezentace žalované na blíže specifikovaných webových stránkách po dobu jednoho roku. Okresní soud žalobu zamítl, neboť se stěžovatelce nepodařilo prokázat uzavření smlouvy. Jediný jí navržený důkaz - záznam telefonního hovoru, z něhož uzavření smlouvy mělo plynout - vyhodnotil soud jako nezákonný. Soud odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu a Ústavního soudu a vyslovil názor, že souhlas žalované s monitorováním telefonního hovoru umožňuje pouze hlasitý odposlech v reálném čase, avšak nelze již pod něj zahrnout pořizování zvukového záznamu. Souhlasem s monitorováním hovoru totiž dle soudu nelze nahradit souhlas s pořizováním a použitím zvukového záznamu. Stěžovatelka se poté obrátila na Ústavní soud s tvrzením, že rozsudkem okresního soudu bylo porušeno její ústavně zaručené právo na soudní ochranu.

Ústavní soud při svém rozhodování vycházel z rozhodovací činnosti Nejvyššího soudu. Ten ve svém rozsudku ze dne 11. 5. 2005, sp. zn. 30 Cdo 64/2004, zaujal stanovisko, podle něhož hovory fyzických osob, ke kterým dochází při výkonu povolání, při obchodní či veřejné činnosti, zpravidla nemají charakter projevů osobní povahy; důkaz zvukovým záznamem takového hovoru proto není v občanském soudním řízení nepřijatelný. Nejvyšší soud tyto úvahy dále rozvinul v rozsudku z 23. 6. 2010 sp. zn. 22 Cdo 3717/2008.

V nyní posuzované věci se telefonický hovor týkal obchodní nabídky stěžovatelky na uzavření obchodní smlouvy. Nešlo tedy o projevy soukromé povahy, nýbrž o komunikaci vedenou při provozování obchodní činnosti. Vedlejší účastnice řízení byla současně na začátku telefonického rozhovoru informována, že hovor, při kterém mělo dle tvrzení stěžovatelky dojít k uzavření předmětné smlouvy, je stěžovatelkou monitorován. Okresní soud však takto předložený důkaz vyhodnotil jako nezákonný, neboť podle něj monitorování nezahrnuje rovněž uchování záznamu pro pozdější eventuální použití.

Ústavní soud dospěl k závěru, že je ústavní stížnost důvodná a napadené rozhodnutí zrušil. Nesdílí totiž názor okresního soudu, že by mělo jít v daném případě o nezákonný, a tudíž nepřijatelný důkaz, nesdílí. Soudní praxe, včetně judikatury Ústavního soudu, připustila provedení důkazu záznamem telefonického rozhovoru, který byl pořizen se souhlasem nahrávaného účastníka i v civilním řízení. V posuzované věci byl druhý účastník hovoru na začátku hovoru informován o tom, že hovor je monitorován. Výklad provedený okresním soudem byl poměrně zúžený, neboť monitorování nemusí zahrnovat pouze sledování v reálném čase, ale není vyloučeno ani jeho využití i pro budoucí potřeby.

Podle názoru Ústavního soudu neobstojí ani argumentace okresního soudu ochranou listovního tajemství, resp. tajemství písemností a záznamů podle čl. 13 Listiny základních práv a svobod. Poměruje-li se na jedné straně právo na soudní ochranu a na druhé straně právo na ochranu soukromí, je třeba v tomto konkrétním případě dát přednost právu zakotvenému v čl. 36 odst. 1

Listiny. Nelze totiž přehlédnout, že komunikace se týkala obchodního případu mezi dvěma podnikatelskými subjekty a žalovaná měla o monitorování hovoru vědomost. Z pohledu Ústavního soudu nepřekračuje provedení důkazu záznamem telefonického hovoru, jehož předmětem měla být obchodní nabídka, nepřijatelnou míru kontextuálního zásahu do základního práva na ochranu soukromí. Toto je podle názoru Ústavního soudu dostačující pro použitelnost takového důkazního prostředku v soudním řízení. Vlastní vyhodnocení obsahu zaznamenaného hovoru bude již na okresním soudu, který se bude muset sporem opět zabývat.

Úplné znění nálezu je k dispozici >>> [zde](#).

JUDr. Tomáš Lichovník,
soudce Ústavního soudu

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Právo na přístup ke kamerovým záznamům: střet GDPR, informačního zákona a praxe veřejných institucí](#)
- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)